

# Kaija Koo, Alan Jo Unohtaa

On siit vuosia, kohta 10  
kun kevn korvilla  
sin kuihduit pois  
testamentiisi jtit lupauksen  
saan sinut unohtaa, mutta en tahtois  
kun sua m mietin se satuttaa  
en paljon uskalla sua muistaa  
I suutu, min alan jo unohtaa

Mun tytyy tunnustaa  
en jaksa muistaa  
ehtiik ohimoillas olla vhn hopeaa  
sun leipomasi leivn tahdoin pakastaa  
heikkoina hetkinni, voin sit maistaa

Kun sua m mietin se satuttaa  
en paljon uskalla sua muistaa  
I suutu, min alan jo unohtaa  
mihin ikin teenkin m matkaa  
joka soluni sinut muistaa  
anna siunauksesi sinut jo unohtaa

En ollut kokenut m mitn kauniimpaa  
kun s tulit ja s sait mut kukkimaan  
sun syksy saapui vain ennen aikojaan  
voi luoja kuinka sua kaipaam  
on riviivas jo vhn haalenneet  
kehoista vieraista sut yritin lytyy  
muistikuvani paljon on vaalenneet  
s silti kuljet kanssani tt elm

Kun sua m mietien se satuttaa  
en sinulta saa rauhaa  
en uskalla kovin paljon sua muistaa  
mihin ikin teenkin m matkaa  
joka soluni sinut muistaa  
anna siunauksesi sinut jo unohtaa  
saanko siunauksesi sinut jo unohtaa